

El forat de la vergonya **Obres aturades, veïnes cabrejades**

Són més de deu anys convivint amb una obra faraònica que ningú ha demanat, de la que no s'entreveu el final i que condemna Sant Andreu a innombrables perjudicis, presoners d'un mur que converteix la zona en un cul de sac abocat a l'oblit i l'abandó.

Un cul de sac del que el comerç fuig, amb carrers plens de locals buits i xapes baixades acumulant brutícia, matant la vida i apuntalant la degradació dels nostres carrers i places; una ferida oberta, un mur físic real, sovint tant a prop de les façanes que converteix l'accés a les vivendes en perilloses ratoneres.

Un cul de sac degradat, que arrecerat per l'aïllament i l'invisibilitat, ha esdevingut el perfecte pipi-can, on no cal recollir res perquè ningú ho veu, on no importa degradar portals i façanes amb la corrosió dels orins perquè ningú ho veu, on es pot fer tot allò que més amunt no farien perquè la manca de vida, l'aïllament i l'invisibilitat conviden a l'incivisme.

Un cul de sac invisible, ideal per reunir adolescents i joves als que l'aïllament facilita i la degradació fa creure que es lícit muntar festes, escampar escombraries o pixar als portals.

Un cul de sac tant aprop i tant lluny de la Verneda; que on abans tenia ponts, avui té incomunicació; una ferida oberta, un mur físic real que dificulta in extremis i en masses ocasions les tasques dels serveis d'emergència augmentant greument el seu temps de resposta posant consegüentment vides en perill; una incomunicació provisional que ha esdevingut injusta e intolerablement perpètua.

Un cul de sac on qualsevol actuació, sigui de millora o pal·liativa, resta inexorablement supeditada a "quan finalitzin les obres"; Fet que, éssent optimistes, que pot trigar, una altra dècada?

Un cul de sac envoltat per una obra pública abandonada sense manteniment ni vigilància, acumulant escombraries i brutícia, aigües estancades que esdevenen hàbitat de plagues de mosquits atemporals, matolls creixent sense control i colònies d'animals assilvestrats que viuen, orinen i defequen, rosegadors que fan incursions als nostres carrers en busca de menjar, assentaments de persones que hi malviuen amb tot el que aquests assentaments acaben implicant.

Un cul de sac oblidat, abandonat, mort, degradat, aïllat, invisible, incomunicat, menystingut, maltractat.

Després de més d'una dècada de paciència davant el greuge, el veïnat ha dit prou.

Ha dit recuperem Sant Andreu, segregat pel Capital, per les persones.

Ha dit dignifiquem els nostres carrers, la nostra quotidianitat.

Ha preguntat, necessita urgentment Barcelona un gran pulmó? Conforme! Enllestiu el Parc Lineal.

Ha dit no hi ha més marge per la paciència.

Ha dit #NoSomVeïnsDeSegona

Després de més d'una dècada de paciència davant el greuge ens sobren els motius per exigir, tant a l'Ajuntament de Barcelona com a la Generalitat de Catalunya, en la mesura de les seves competències a cada administració, que passi a ser prioritari a les seves agendes:

1.- Reclamar a Fomento i ADIF, sense demores burocràtiques i esgotant totes les vies, incloent-hi la judicial si s'escau, la represa immediata de les obres així com la seva finalització en terminis coherents i raonables.

2.- Exigir a qui correspongui, que l'espai delimitat per les tanques d'obra romanguí, des de la data i fins a la finalització de l'obra, cuidat, net i vigilat, i en cas de no obtindre adequada resposta per part de l'ens responsable, trobar la via legal per fer front a la tasca desde l'Administració, reclamant a posteriori els costos a qui sigui oportú.

3.- Aconseguir de manera urgent, i per les vies que calguin, els permisos necessaris per poder actuar al tram on la llosa és enllestida. "Llosa acabada, llosa urbanitzada" ha d'esdevenir urgent i prioritari per tal de revertir, malgrat sigui nomès de manera parcial, el greuge arrossegat desde fa més d'una dècada.

Després de més d'una dècada de paciència davant el greuge, farts de rebre el suport i copets a l'esquena de totes les administracions mentre resten instal·lats en la inacció emparant-se en què les competències són d'un altre, el veïnat ha dit prou. No hi ha més marge per la paciència.

#NoSomVeïnsDeSegona

